

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Mena confessore. Cap[itulum]. xlix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

re migrasse. Die autem depositionis ipsius: dñi beatus ambrosius mediolani celebrans inter p phertam et epistolā obdormisset: et diu expectatus post duas horas subdiaconus lectur? epi? Notam cum excitasset: enigmans dixit populo. Martinum turoni ep̄m quiescisse: et se funeris eius obsequiū fecisse: sed ultimā orationē exaltar? cōplere nō potuisse. Illi dō diē notātes et hora: postmodū cōpererūt illū expirasse: et ambrosiū ep̄m ibidē cognitum eius exequias celebrasse. ¶ Scripsit autē hic beatus pontifex librum de trinitate fidē catholicā cōtinentē

¶ De sancto Denā martyre. Ca. xlvij.

Menas

martyr in scythia metropoli phrygie salutarie passus est: tempore Diocletiani et maximi imperatorū. Qui ex nobili egyptiorū prouincia ortus sub duce agricolao terreno regimilitans: deinde militie temporalis renunciā: secreta cōuersatione in heremo militauit. ¶ Cū autē imperatorū uariāta celebrarentur: et dñs ab omni populo immolaretur: ad urbem uenit: et ingressus theatrū dum idola execraretur: et se xpianū libere p̄fiteretur: tēnus est a p̄sidente: et pyrro duci torquendus traditus est: qui primo eum in custodia usque mane recluuit. Celebratis hō festis gentiliū. Denam eductum et sacrificare nolentem extēdi fecit: et neruis taurinis: ac bubalinis: atque uirgis diutissime cedi mandauit: deinde ip̄m in equuleo leuari: et uingulis laniari: ac lampadibus ad latera apposis inflammari: necnon ciliis madidato plagis eius fricari. Et demū carbones ignitos uulneribus supponi. Et cum hec oia patērisse me tolerasset: ligatis manibus: ac pedibus fecit illum per tribulos trahi: donec membra eius dissiparentur: deinde plūbatis illū cedi mandauit: et maxillas grauiter contundi. Et dñi in orbibus in cōfessione dñi pmaneret immobilis: nouissime ip̄m gladio aduerti p̄cepit: corp⁹ quoque eius igne consumi. Quod tñ furtiue a xpianis de igne sublatū: et camelo impositū angelo duce ad montē quēdā delatū: et ibidē quo deus per suū animal ostēderet sepultū est: basilica de super edificata. Processu autē temporis ip̄m sanctum corpus constantinopolim translātū: ibique honore sitice conditū est. Passus est autem sanctus martyr. iij. idus nouēbris.

¶ De sancto Denā confessore. Cap. xlviij.

Menas cōfessor in sam

ni prouincia claruit tempore beati gregoriū pape. Qui solitariā uitam ducens: nihil aduersum suum: nisi pau

ca ap̄su vascula possidebat. Huc cū longobardus quidā in eisdē ap̄ibus rapinā uoluisset ingerere: prius ab eodē uerbo correptus est: et mox per malignū spiritū ante eius uestigiū fatus. Sepe hō et uicina silua uenientes uisū fauim eius comedere conabantur. Quod ille deprehēsus: ferula quā portare manu cōsueuerat cedebar. Ante cuius uerba immanissime bestie rugiebant et fugiebant. Et que gladios formidare uis poterant: ex eius manus ictus ferule pertimescebant. Omnes hō qui ad se charitatis gratia ueniebant: ad eternę uite desideria accendebat. Et si quorum culpas per spiritum agnosceret: nunquam ab increpatione cessabat. Cōsuetudinem hō eiusdem loci incole fecerāt: ut diebus singulis per hebdomadam unusquisque oblationes suas trāsmitteret: ut esset: quod ip̄e ad se uenientibus offerre potuisset. Quidā autē diues nocte cathērius quandā sanctimoniale rapuit: sibiq; illicito matrimonio cōiunxit. Quod mox ut uir dei cognouit: cum per nuncios acutus increpauit. Lūcū ille sceleris confusus ad eū accedere nō auderet: ne forte ip̄m durius reprehēderet: oblationes suas iter alioz munerum et misit: ut ei⁹ dona nesciens saltem susciperet. Sed uir dñi tacitus sedit: oblationes oēs cōsiderare studuit: et quas cathērius miserat per spiritum cognouit: spreuit: et abiicit: dicens quod oblationes illius recipere nolebat: qui suā deo omni potētī acceperat. Qua ex re actū est: ut p̄sentes quoque timo: inuaderet: cū uir dñi tam scienter de absentibus iudicaret. Hic sanct⁹ uir post plurima perfectiōis opera ad xpm migravit. Hec gregorius. iij. dialogorū. cap. xxvi. ¶ De sancto uerano ep̄o. Cap. l.

Ueranus

episcopus apud ciuitatem gaulitanam galliarum claruit tempore impatoris ualentis. Hic ex ip̄ius uerbis territorio nobilibus parentibus ortus: a puero deo deditus diuinis literis imbuit: adhuc iuuenis seculū dereliquit: et in ecclesia inigmat: si iustis patribus clericus factus est. Et in uirtutibus proficiens ad sacerdotale ordinē ascendit. Signisq; ingentibus et multis polere cepit. Sed propter multos ad se cōfessores: fugiens mundi gloriā: uino tñ asinum pro comite ad ciuitatē gaulitanā deuenit: ubi dñi cēt draco immanissim⁹: qui homines et aialia deuorabat: uerano oās ip̄m de specu in quo latebat extrē: seque cōpulit: eūq; se ut carulū mansuetū seclatē usque debrasonē deduxit: atque ibidem terre uisceribus introclusit. Deinde in atro draconis ecclesiam dei genitricis edificauit: ibique deo huius cepit: uer⁹ cū nec ibi etiā latere posset nec